Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 24. septembra 2019*

„Model Skupnosti – Postopek za ugotovitev ničnosti – Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja kolo z motorjem – Prejšnji model Skupnosti – Razlog za ničnost – Individualna narava – Drugačen celotni vtis – Seznanjeni uporabnik – Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002 – Skladna razlaga člena 6 Uredbe št. 6/2002 – Odsotnost uporabe prejšnje neregistrirane tridimenzionalne nacionalne znamke pri registriranem modelu – Člen 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 – Odsotnost nedovoljene uporabe avtorskopravno varovanega dela v državi članici pri registriranem modelu – Člen 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002“

V zadevi T-219/18,

Piaggio & C. SpA s sedežem v Pontederi (Italija), ki ga zastopajo F. Jacobacci, B. La Tella in B. Lucchetti, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata L. Rampini in J. Crespo Carrillo, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe pri EUIPO, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd s sedežem v Taizhouu (Kitajska), ki jo zastopajo M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea in M. Balestriero, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 19. januarja 2018 (zadeva R 1496/2015-3) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Piaggio & C. in Zhejiang Zhongneng Industry Group,

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi G. Berardis, predsednik, S. Papasavvas, sodnik, in O. Spineanu-Matei (poročevalka), sodnica,

sodni tajnik: E. Hendrix, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. marca 2018,

* Jezik postopka: italijanščina.

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je EUIPO v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil 9. julija 2018,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 9. julija 2018,

na podlagi obravnave z dne 27. februarja 2019,

na podlagi sklepa z dne 30. aprila 2019 o ponovnem odprtju ustnega dela postopka,

na podlagi pisnega vprašanja, ki ga je Splošno sodišče naslovilo na stranke, in njihovih odgovorov na to vprašanje, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 16. in 17. maja 2019,

na podlagi sklepa z dne 20. maja 2019 o koncu ustnega dela postopka

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Intervenientka, družba Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, je 19. novembra 2010 na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) vložila zahtevo za registracijo modela Skupnosti pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

2 Videz izdelka, katerega registracija je bila zahtevana, je prikazan v teh šestih pogledih:

3 Intervenientka se je v zahtevi za registracijo v skladu s členi od 41 do 43 Uredbe št. 6/2002 sklicevala na prednostno pravico za izpodbijani model, ki temelji na prejšnji zahtevi za registracijo istega modela, ki je bila 13. julija 2010 vložena pri pristojnem kitajskem organu.

4 Izdelki, v katere naj bi bil izpodbijani model vključen, spadajo v razred 12-11 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen, in ustrezajo temu opisu: „Mopedi; motorna kolesa“.

5 Prijava registriranega modela je bila objavljena v *Biltenu modelov Skupnosti* št. 2010/265 z dne 23. novembra 2010. Model je bil registriran pod številko 1783655-0002, z datumom registracije 19. novembra 2010 in datumom prednostne pravice 13. julija 2010.

6 Tožeča stranka, družba Piaggio & C. SpA, je 6. novembra 2014 pri EUIPO vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela na podlagi člena 52 Uredbe št. 6/2002 za proizvode iz točke 4 zgoraj.

7 V utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti so bili navedeni razlogi iz člena 25(1)(b), (e) in (f) Uredbe št. 6/2002.

8 Prvič, glede razloga za ničnost iz člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 je tožeča stranka v zahtevi za ugotovitev ničnosti trdila, da izpodbijani model ni nov in nima individualne narave v skladu s členoma 5 in 6 te uredbe. Tožeča stranka je v podporo svojim navedbam izbrala prejšnji model, ki se trži pod imenom Vespa LX (v nadaljevanju: prejšnji model), katerega dostopnost je dokazovala s slikami iz specializiranih revij *Motociclismo* iz maja 2005, *In sella* iz aprila 2005 in *City-X* iz junija 2009. Te slike in opisi na njih so prikazani spodaj:

9 Po mnenju tožeče stranke je izpodbijani model v bistvu enak prejšnjemu modelu in naredi enak celotni vtis kot zadnjenavedeni, zato v skladu s členoma 5 in 6 Uredbe št. 6/2002 ni nov niti nima individualne narave.

10 Drugič, glede razloga za ničnost iz člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 je tožeča stranka trdila, da je oblika skuterja, ki naj bi jo vključeval prejšnji model, po italijanskem pravu prav tako varovana kot neregistrirana tridimenzionalna „dejanska znamka“, ki se je v Italiji uporabljala od leta 2005 (v nadaljevanju: prejšnja znamka). Ta znamka je po mnenju tožeče stranke z uporabo pridobila močan

razlikovalni učinek, ker se razlikovalne značilnosti tridimenzionalne oblike skuterja, ki jih varuje, niso bistveno spremenile od takrat, ko je tožeča stranka ustvarila in začela tržiti skuter Vespa, kar se je zgodilo že v letih 1945–1946. Po mnenju tožeče stranke so zadevne razlikovalne značilnosti naslednje:

– plastika nad zadnjim kolesom in predel pod sedežem tvorita obliko črke X, ki je prikazana spodaj:

– predel pod sedežem in sprednja kolenska plastika tvorita obliko obrnjene črke Ω, ki je prikazana spodaj:

– sprednja kolenska plastika je v obliki puščice, ki je prikazana spodaj:

11 Tožeča stranka je trdila, da je predložila dokaz o tem, da se je prejšnja znamka splošno uporabljala in da pri upoštevni javnosti zaradi izpodbijanega modela obstaja verjetnost zmede glede prejšnje znamke.

12 Tretjič, glede razloga za ničnost iz člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002 je tožeča stranka trdila, da je bil prejšnji model avtorskopravno varovan po italijanskem in francoskem pravu. Po mnenju tožeče stranke je bil prejšnji model kot intelektualna stvaritev nedovoljeno uporabljen v izpodbijanem modelu.

13 Oddelek za izbris je z odločbo z dne 23. junija 2015 ugotovil, da je izpodbijani model nov v smislu člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 5 navedene uredbe. S sklicevanjem na prejšnji model pa je ugodil zahtevi za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela zato, ker ta nima individualne narave v smislu člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 navedene uredbe. Ker je oddelek za izbris ugotovil, da je izpodbijani model ničen zaradi nespoštovanja tega pogoja za njegovo varstvo iz Uredbe št. 6/2002, je ocenil, da ni treba preučiti drugih razlogov za ničnost, na katere se je sklicevala tožeča stranka, torej tistih iz člena 25(1)(e) in (f) navedene uredbe.

14 Intervenientka je 27. julija 2015 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris.

15 Tretji odbor za pritožbe pri EUIPO je z odločbo z dne 19. januarja 2018 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) ugodil pritožbi intervenientke, razveljavil odločbo oddelka za izbris in zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti. V bistvu je najprej menil, da razlike med zadevnima videzoma izdelkov zadostujejo za izključitev možnosti, da izpodbijani model glede na prejšnji model ni nov v smislu člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 5 navedene uredbe. Nato je v nasprotju z oddelkom za izbris ugotovil, da izpodbijani model ni brez individualne narave v skladu s členom 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 navedene uredbe. V zvezi s tem je odbor za pritožbe na eni strani navedel, da so razlike med zadevnima modeloma številne in dovolj velike, na drugi strani pa, da izpodbijani model na seznanjenega uporabnika tega modela naredi drugačen celotni vtis kot ga ustvari opazovanje prejšnjega modela. Nazadnje je odbor za pritožbe v okviru izvrševanja pooblastil oddelka za izbris v skladu s členom 60 Uredbe št. 6/2002 odločil o drugih dveh razlogih za ničnost, ki ju je tožeča stranka uveljavljala pred oddelkom za izbris, torej tistih iz člena 25(1)(e) in (f) navedene uredbe. Tako je na eni strani ugotovil, da prejšnja znamka v izpodbijanem modelu ni bila uporabljena, zlasti zaradi očitnih slogovnih razlik med njima in visoke stopnje pozornosti upoštevne javnosti pri prejšnji znamki, in da zato ni mogoče uporabiti razloga za ničnost iz člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002. Na drugi strani je odbor za pritožbe glede razloga za ničnost iz člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002 menil, da ničnost izpodbijanega modela zaradi kršitve italijanskega in francoskega avtorskega prava ni utemeljena, ker prejšnji model kot intelektualna stvaritev v izpodbijanem modelu ni bil uporabljen, saj sta estetsko različna in naredita drugačen vtis.

Postopek in predlogi strank

16 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano odločbo razveljavi in posledično ugotovi ničnost izpodbijanega modela;

– v skladu s členom 190 Poslovnika Splošnega sodišča stroške postopka pred odborom za pritožbe naloži EUIPO in intervenientki;

– EUIPO in intervenientki naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

17 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

18 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– potrdi veljavnost izpodbijanega modela;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

19 Uvodoma je treba – ker „potrditev veljavnosti izpodbijanega modela“ pomeni zavrnitev tožbe – obravnavati drugi tožbeni predlog intervenientke, s katerim v bistvu predlaga zavrnitev tožbe (glej po analogiji sodbo z dne 13. decembra 2016, Apax Partners/EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX), T-58/16, neobjavljena, EU:T:2016:724, točka 15).

20 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge, ki se nanašajo, prvič, na kršitev člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 navedene uredbe, drugič, na kršitev člena 25(1)(e) te uredbe, in tretjič, na kršitev člena 25(1)(f) iste uredbe.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 iste uredbe

21 Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga trdi, da je odbor za pritožbe v točkah od 24 do 26 izpodbijane odločbe napačno ugotovil, da je priznala, da zadevna videza izdelka nista popolnoma enaka in da razlik med njima ni mogoče opredeliti kot „nepomembne podrobnosti“.

22 Tožeča stranka trdi tudi, da je odbor za pritožbe storil več napak pri razlagi in uporabi načel iz člena 6 Uredbe št. 6/2002, čeprav naj izpodbijani model glede na prejšnji model ne bi imel individualne narave v smislu navedene določbe.

23 EUIPO in intervenientka izpodbijata vse trditve tožeče stranke.

24 Spomniti velja, da člen 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 določa, da se model Skupnosti lahko razglasi za ničen le, če ne izpolnjuje zahtev iz členov od 4 do 9 te uredbe.

25 Na podlagi člena 4(1) Uredbe št. 6/2002 je videz izdelka varovan z modelom Skupnosti, če je nov in ima individualno naravo.

26 V skladu s členom 5 Uredbe št. 6/2002 se videz izdelka šteje za nov, če javnosti še ni bil dostopen enak videz izdelka. Videzi izdelka štejejo za enake, če se njihove značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih.

27 Uvodoma je treba poudariti, da ugotovitve odbora za pritožbe iz točk od 24 do 26 izpodbijane odločbe izhajajo iz preizkusa domnevnega neobstoja novosti izpodbijanega modela v smislu člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 5 navedene uredbe. Tožeča stranka se – kot je potrdila na obravnavi – v utemeljitev tožbe ne sklicuje niti na kršitev teh določb niti na napako, ki bi jo odbor za pritožbe storil pri presoji novosti izpodbijanega modela, in priznava, da zadevna videza izdelka nista enaka. Zato tožeča stranka v okviru tega tožbenega razloga, ki se nanaša zlasti na kršitev člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 6 navedene uredbe, ne more uspešno izpodbijati presoje odbora za pritožbe iz točk od 24 do 26 izpodbijane odločbe, ki se nanašajo na domnevni neobstoj novosti izpodbijanega modela v smislu člena 5 navedene uredbe.

28 Glede presoje individualne narave izpodbijanega modela je treba na prvem mestu spomniti, da se v skladu s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 šteje, da ima registriran model Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil javnosti dostopen pred datumom vložitve prijave za registracijo, ali, če se zahteva prednostna pravica, datumom prednostne pravice.

29 V italijanski različici člena 6(1) Uredbe št. 6/2002 je dodano, da se mora celotni vtis, ki ga naredi videz izdelka – zato da bi se lahko štelo, da ima individualno naravo – „znatno“ razlikovati od tistega, ki ga na seznanjenega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti.

30 Poudariti je treba, da v skladu z ustaljeno sodno prakso nujnost enotne razlage posamezne določbe prava Evropske unije v primeru razhajanja med različnimi jezikovnimi različicami te določbe zahteva, da se zadevna določba razlaga glede na kontekst in namen ureditve, katere del je. Poleg tega je treba pri razlagi določbe prava Unije opraviti primerjavo njenih jezikovnih različic (glej sodbo z dne 23. decembra 2015, Firma Theodor Pfister, C-58/15, neobjavljena, EU:C:2015:849, točka 25 in navedena sodna praksa).

31 Med akti, ki so bili pripravljeni med postopkom sprejemanja Uredbe št. 6/2002, pa je prvi predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o modelih Skupnosti, ki ga je predstavila Evropska komisija (UL 1994, C 29, str. 20), v vseh jezikovnih različicah člena 6(1) vseboval besedo „znatno“. Ta beseda je bila po pridobitvi mnenja Ekonomsko-socialnega odbora o „Predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o modelih Skupnosti“ (UL 1994, C 388, str. 9) – ta je navedel, da bi bilo zaradi besede „znatno“ izključeno predvideno varstvo mnogih videzov izdelkov, še posebej videzov tekstilnih izdelkov, zato je predlagal njeno črtanje – v spremenjenem predlogu uredbe Sveta (ES) o modelih Skupnosti (UL 2000, C 248 E, str. 3), ki ga je predstavila Komisija, črtana iz vseh jezikovnih različic člena 6(1), razen italijanske. Navedeno razhajanje besedila te določbe je v italijanski različici ostalo tudi v spremenjenem predlogu uredbe Sveta o modelih Skupnosti (UL 2001, C 62 E, str. 173), kot ga je nazadnje predložila Komisija.

32 Poleg tega iz primerjave obstoječih različnih jezikovnih različic Uredbe št. 6/2002, zlasti njenega člena 6(1), izhaja, da razen italijanske vse jezikovne različice navedenega člena določajo, da se šteje, da ima registriran model Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga na takega uporabnika naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti.

33 V teh okoliščinah Splošno sodišče meni, da je beseda „znatno“ iz člena 6(1) Uredbe št. 6/2002 v samo eni od jezikovnih različic te uredbe očitno neželen ostanek iz zakonodajnega postopka pred sprejetjem navedene uredbe.

34 Zato je treba člen 6(1) Uredbe št. 6/2002 razlagati in uporabljati v skladu z, na eni strani, njegovim besedilom, kot je navedeno v točki 32 zgoraj in izhaja iz različnih trenutnih jezikovnih različic Uredbe št. 6/2002, razen italijanske, in, na drugi strani, enotno in neodvisno razlago upoštevane jezikovne različice te določbe v sodni praksi.

35 V zvezi s tem je treba spomniti, da pogoj iz člena 6 Uredbe št. 6/2002 presega pogoj iz člena 5 iste uredbe, ker lahko drugačen celotni vtis na seznanjenega uporabnika v smislu člena 6 temelji le na obstoju objektivnih razlik med modeli, ki so v koliziji (sodba z dne 6. junija 2013, Kastenholz/UUNT – Qwatchme (urne števílčnice), T-68/11, EU:T:2013:298, točka 39). Zato je treba upoštevati razlike, ki so dovolj velike, da ustvarijo drugačen celoten vtis (glej sodbo z dne 4. julija 2017, Murphy/EUIPO – Nike Innovate (elektronska urna zapestnica), T-90/16, neobjavljena, EU:T:2017:464, točka 43 in navedena sodna praksa).

36 Na drugem mestu je treba poudariti, da je v uvodni izjavi 14 Uredbe št. 6/2002 med drugim navedeno, da bi morala ocena o tem, ali ima model individualno naravo, temeljiti na tem, ali se celotni vtis na seznanjenega uporabnika, ki vidi videz izdelka, jasno razlikuje od celotnega vtisa, ki ga nanj naredijo obstoječi videzi izdelkov.

37 V zvezi s tem člen 28(1)(b)(v) Uredbe Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14) določa, da mora zahteva za ugotovitev ničnosti, če je razlog za ničnost, da registrirani model Skupnosti med drugim ne izpolnjuje zahtev iz člena 6 Uredbe št. 6/2002, vsebovati navedbo ali reprodukcijo prejšnjih modelov, ki bi lahko bili ovira za individualno naravo registriranega modela Skupnosti, ter dokumente, ki dokazujejo obstoj teh prejšnjih modelov.

38 Tožeča stranka pa je – kot je potrdila na obravnavi – v podporo temu tožbenemu razlogu v zvezi z obstoječimi videzi izdelkov, ki so omenjeni v uvodni izjavi 14 Uredbe št. 6/2002, izbrala prejšnji model, ker povzema značilnosti, ponazorjene v točki 10 zgoraj, za katere je predložila reprodukcije, ki dokazujejo njegov obstoj in dostopnost.

39 Na tretjem mestu je treba opozoriti, da člen 6(2) Uredbe št. 6/2002 določa, da se pri presoji individualne narave upošteva stopnja svobode oblikovalca pri razvoju modela.

40 Na podlagi teh ugotovitev je treba presoditi, ali je izpodbijani model glede na prejšnji model brez individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002.

Seznanjeni uporabnik izpodbijanega modela in stopnja svobode oblikovalca

41 V obravnavani zadevi je odbor za pritožbe najprej v točkah od 30 do 32 izpodbijane odločbe navedel, da je upoštevni sektor, glede na katerega je treba identificirati seznanjenega uporabnika izpodbijanega modela, sektor „skuterjev“ kot podkategorije v kategoriji „mopedi; motorna kolesa“.

42 V nasprotju z zatrjevanjem intervenientke, da je upoštevni sektor podkategorija „klasičnih skuterjev“, je treba potrditi, da je upoštevan sektor „skuterjev“, ki ga je uporabil odbor za pritožbe in ga tožeča stranka ni izpodbijala. Pri tem je namreč upoštevana navedba izdelkov „mopedi; motorna kolesa“ iz prijave za registracijo, v katere naj bi bil izpodbijani model vgrajen, pa tudi sam izpodbijani model, ker se lahko zato „skuterji“ umestijo v širšo kategorijo izdelkov, navedeno v prijavi, posledično pa se lahko dejansko opredeli seznanjeni uporabnik in stopnja svobode oblikovalca pri razvoju izpodbijanega modela (glej v tem smislu sodbo z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo (okrogel promocijski izdelek), T-9/07, EU:T:2010:96, točka 56).

43 Odbor za pritožbe je nato v točkah od 33 do 35 izpodbijane odločbe navedel, da je seznanjeni uporabnik izpodbijanega modela oseba, ki uporablja skuterje za lastna potovanja, ki je seznanjena z različnimi videzi skuterjev na trgu in ki je v določenem obsegu seznanjena s tem, katere elemente ti izdelki običajno vključujejo. Dodal je, da je to osebo, ker jo zadevna vozila zanimajo, mogoče obravnavati kot uporabnika, ki je posebej pazljiv ter posebej pozoren in občutljiv na oblikovanje in estetiko zadevnih izdelkov.

44 Glede stopnje svobode oblikovalca izpodbijanega modela je odbor za pritožbe v točkah od 36 do 41 izpodbijane odločbe navedel, da dejavniki, ki v določenem obsegu pogojujejo svobodo oblikovanja pri skuterjih, niso trendi glede oblikovanja niti morebitna nasičenost sektorja, temveč so v glavnem povezani z vrsto in funkcijo vozila, ker mora skuter vozniku omogočati pokončno držo, pokrčenost nog pod kotom 90° in udobno namestitev stopal na osrednjo oporo za stopala. Skuter bi moral poleg tega imeti tudi kolesa z majhnim premerom, sprednjo kolensko plastiko in plastiko, ki pokriva motor. Zato se lahko ustvarjalna svoboda odrazi pri obliki sprednje kolenske plastike, opore za stopala, plastik, blatnikov, sedeža, koles ter pri oblikovanju in umeščanju sprednjih in zadnjih luči. Odbor za pritožbe je na podlagi tega ugotovil, da je stopnjo svobode oblikovalca mogoče opredeliti vsaj kot srednjo.

45 Na podlagi navedenih ugotovitev odbora za pritožbe, ki jih stranke sicer ne izpodbijajo, je treba opraviti primerjavo celotnih vtisov, ki ju naredita zadevna modela.

Primerjava celotnih vtisov, ki ju zadevna modela naredita na seznanjenega uporabnika

46 V skladu s sodno prakso je treba presojo individualne narave videza izdelka opraviti glede na enega ali več točno določenih, posamičnih, ugotovljenih in opredeljenih videzov izdelka izmed vseh videzov, ki so bili prej dostopni javnosti. Zato mora biti – da bi se lahko štelo, da ima videz izdelka individualno naravo – celotni vtis, ki ga ta videz naredi na seznanjenega uporabnika, drugačen od celotnega vtisa,

ki ga na takega uporabnika ne naredi kombinacija posamičnih značilnosti več prejšnjih modelov, temveč en ali več prejšnjih modelov, obravnavanih posamično (glej v tem smislu sodbo z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, točki 25 in 35).

47 Individualna narava videza izdelka je posledica drugačnega celotnega vtisa ali neobstoja „že videnega“ pri seznanjenemu uporabniku glede na vse prej obstoječe modele, tako da se ne upoštevajo razlike, ki – čeprav presegajo zgolj nepomembne detajle – niso dovolj izstopajoče, da bi vplivale na navedeni celotni vtis, temveč razlike, ki so dovolj izstopajoče, da ustvarijo različne vtise glede celote (glej sodbo z dne 7. novembra 2013, Budziewska/UUNT – Puma (mačka v skoku), T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 29 in navedena sodna praksa).

48 Pri presoji individualne narave videza izdelka glede na vse prej obstoječe modele je treba upoštevati naravo izdelka, za katerega se videz izdelka uporablja ali v katerega je vključen, še zlasti pa industrijski sektor, v katerega spada (glej uvodno izjavo 14 Uredbe št. 6/2002), stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka (glej člen 6(2) Uredbe 6/2002), morebitno nasičenost stanja tehnike, zaradi katere je lahko seznanjeni uporabnik – kljub temu, da je ni mogoče obravnavati kot omejitve za svobodo ustvarjalca – občutljivejši za razlike pri primerjavi modelov, ter način, na katerega se zadevni izdelek uporablja, zlasti glede na to, kako se z njim pri tem običajno ravna (glej sodbo z dne 7. novembra 2013, mačka v skoku, T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 31 in navedena sodna praksa).

49 Ker je tožeča stranka glede na vse prej obstoječe modele izbrala prejšnji model, je treba primerjati celoten vtis, ki ga ta daje, in celoten vtis izpodbijanega modela (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2010, Shenzhen Taiden/UUNT – Bosch Security Systems (komunikacijska naprava), T-153/08, EU:T:2010:248, točki 23 in 24).

50 Na prvem mestu je treba ugotoviti, da tožeča stranka neutemeljeno trdi, da je na podlagi tega, da imata zadevna videza izdelkov več skupnih elementov in zelo podobno splošno obliko, mogoče dokazati, da izpodbijani model v primerjavi s prejšnjim modelom ustvarja celotni vtis „že videnega“.

51 Kot je odbor za pritožbe pravilno navedel, namreč pri izpodbijanem modelu v bistvu prevladujejo oglate linije, pri prejšnjem modelu pa zaobljene. Zadevna modela zato pri seznanjenem uporabniku, ki je posebej pazljiv in občutljiv, zlasti glede oblike in estetike zadevnih izdelkov, ustvarjata nasprotujoča si vtisa.

52 Poleg tega je treba opozoriti, da ni izključeno, da lahko pri primerjavi modelov prevlada vtis, ki ga ustvarjajo določene značilnosti zadevnih izdelkov ali njihovih delov. Vendar je treba pri ugotavljanju, ali določena značilnost izdelka ali njegovega dela prevladuje, presojati večji ali manjši vpliv različnih značilnosti zadevnega izdelka ali njegovega dela na videz izdelka ali njegovega dela (glej v tem smislu sodbo z dne 25. oktobra 2013, Merlin in drugi/UUNT – Dusyma (igre), T-231/10, neobjavljena, EU:T:2013:560, točka 36).

53 Tožeča stranka kot razlikovalne oblikovne značilnosti prejšnjega modela omenja nekatere značilnosti glede oblike, zaradi katerih naj bi bila zadevna modela podobna. Gre za plastiko nad zadnjim kolesom in predelom pod sedežem v obliki črke X, predel pod sedežem in sprednjo kolensko plastiko v obliki obrnjene črke Ω ter sprednjo kolensko plastiko v obliki puščice, ki naj bi jim Tribunale di Torino (sodišče v Torinu, Italija) v sodbi z dne 6. aprila 2017, št. 1900/2017 (v nadaljevanju: sodba torinskega sodišča), ki jo je potrdilo Corte d’appelo di Torino (pritožbeno sodišče v Torinu, Italija) s sodbo z dne 12. decembra 2018, št. 677/2019 (v nadaljevanju: sodba torinskega pritožbenega sodišča), ob obravnavanju spora med intervenientko in tožečo stranko dodalo kapljično obliko trupa. Vendar je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, niti da bi seznanjeni uporabnik dejansko opazil, da navedene značilnosti pri videzu prejšnjega modela prevladujejo, niti da so te značilnosti prisotne tudi pri izpodbijanem modelu in imajo primerljiv vpliv na njegov videz kot ga imajo pri prejšnjem modelu.

54 Nazadnje je treba poudariti, da so brezpredmetne trditve tožeče stranke, da na eni strani skupni elementi zadevnih modelov obstajajo tudi pri drugih različicah skuterja Vespa od njegovega nastanka in prvega trženja s strani tožeče stranke že v letih 1945–1946, in da naj bi na drugi strani model skuterjev Vespa S med drugim vključeval kvadratno luč in oglate elemente. Iz razlogov, navedenih v točkah 38 in 49 zgoraj, te trditve namreč nimajo nobenega vpliva na preizkus individualne narave izpodbijanega modela, ki jo je treba presojati le glede na prejšnji model, ki ga je tožeča stranka glede na vse prej obstoječe modele izbrala za utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti.

55 Na drugem mestu je treba glede trditve tožeče stranke, da se razlike, ki jih je ugotovil odbor za pritožbe, v bistvu nanašajo na nepomembne podrobnosti, navesti, da so razlike pri celotnem vtisu, ki ga dajeta nasprotujoča si modela, nepomembne, če niso dovolj velike za razlikovanje med zadevnima izdelkoma po vtisu, ki ga naredita na seznanjenega uporabnika, ali da bi odtehtale ugotovljene podobnosti med tema modeloma (glej v tem smislu sodbo z dne 21. novembra 2013, El Hogar Perfecto del Siglo XXI/UUNT – Wenf International Advisers (odpirač za steklenice), T-337/12, EU:T:2013:601, točke od 49 do 54).

56 Tožeča stranka pa se ne more uspešno sklicevati na to, da so razlike, ki jih je ugotovil odbor za pritožbe, neupoštevne pri teoretični presoji in še toliko manj odločilne, kadar se za zadevna modela opravi „presoja v resničnem življenju“, ker naj bi seznanjeni uporabnik skuter med uporabo gledal pod kotom od 45° do 60°.

57 Prvič, v nasprotju z zatrjevanjem tožeče stranke namreč zornemu kotu med uporabo izdelkov, v katere naj bi bila zadevna modela vgrajena, ne gre pripisovati prevladujočega pomena pri presoji, kakšen vizualni vtis naredita zadevna modela na seznanjenega uporabnika, ker se zadnjenavedeni o nakupu in uporabi zadevnih izdelkov odloči tudi na podlagi njihovega oblikovanja (glej v tem smislu sodbo z dne 21. maja 2015, Senz Technologies/UUNT – Impliva (dežniki), T-22/13 in T-23/13, EU:T:2015:310, točka 97 (neobjavljena)).

58 Drugič, odbor za pritožbe je po podrobni primerjavi pogledov zadevnih modelov s sprednje, stranske in zadnje strani pravilno ugotovil, da so razlike med njima številne in pomembne, tako da ne bi ušle pozornosti seznanjenega uporabnika, ki – kot je bilo ugotovljeno v točki 43 zgoraj – pozna različne modele v zadevnem sektorju, je v določenem obsegu seznanjen z elementi, ki jih ti modeli običajno vsebujejo, in je zaradi zanimanja za zadevne izdelke uporabnik, ki je posebej pazljiv ter posebej pozoren in občutljiv na obliko in estetiko zadevnih izdelkov.

59 Tretjič, v skladu s sodno prakso velja, da manjša ko je svoboda oblikovalca pri razvoju videza izdelka, bolj bodo majhne razlike med nasprotujočima si modeloma pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis. Nasprotno pa večja ko je svoboda oblikovalca pri razvoju videza izdelka, manj bodo majhne razlike med nasprotujočima si modeloma pri seznanjenem uporabniku zadoščale za drugačen celotni vtis (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2017, Chanel/EUIPO – Jing Zhou in Golden Rose 999 (prikaz ornamenta), T-57/16, EU:T:2017:517, točka 30). V obravnavanem primeru pa so razlike med zadevnima modeloma, kot jih je navedel odbor za pritožbe v točkah od 44 do 47 izpodbijane odločbe in ki se nanašajo tudi na elemente, pri katerih se lahko izrazi svoboda oblikovalca, številne in pomembne, tako da stopnja svobode oblikovalca, ki je bila opredeljena kot vsaj srednja, ne more pogojevati ugotovitev o celotnem vtisu, ki ga naredi vsak od teh modelov.

60 Razlike v zvezi z lučmi, sprednjo kolensko plastiko, osrednjim vidnim elementom na sprednji kolenski plastiki, režo za zrak ali zaščitno mrežo hupe, smernimi kazalci in profilom spodnjega dela blatnika, namreč poudarjajo oglati videz izpodbijanega modela v primerjavi s prejšnjim modelom, za katerega je značilen bolj zaobljen videz. Tak vtis potrjuje tudi oblika plastike nad zadnjim kolesom, ki je pri prejšnjem modelu precej zašiljen polkrog, pri izpodbijanem modelu pa geometrijsko pravilen polkrog. Pomembne razlike, ki vplivajo na celotni vtis, ki ga naredi vsak od zadevnih modelov, so tudi plastika nad zadnjim kolesom, ki pri izpodbijanem modelu pušča kolo v celoti razkrito, kar ne velja za prejšnji model, oblika in položaj luči, ki so pri izpodbijanem modelu v glavnem enako velike, tvorijo celoto in

se nahajajo na spodnjem robu trupa, pri prejšnjem modelu pa so precej različnih velikosti, so ločene in se nahajajo na različnih mestih, oblika držala za sopotnika, ki je pri izpodbijanem modelu navpično, pri prejšnjem modelu pa v bistvu vodoravno.

61 Iz navedenega izhaja, da seznanjeni uporabnik razlike, ki jih je odbor za pritožbe pravilno prepoznal med zadevnima modeloma in se nanašajo tudi na elemente, za katere tožeča stranka trdi, da so razlikovalne značilnosti prejšnjega modela, lahko zazna in vplivajo na celotni vtis, ki ga zadevna modela vzbujata pri njem, in to neodvisno od tega, s katerega zornega kota seznanjeni uporabnik opazuje navedena modela.

62 Na tretjem mestu, tožeča stranka, ne da bi uveljavljala samostojen tožbeni razlog v zvezi z domnevno napačno obrazložitvijo izpodbijane odločbe, trdi, da odbor za pritožbe ni ustrezno obrazložil razlogov, na podlagi katerih naj bi odstopil od presoje dejanskega stanja, ki jo je že izvedel oddelek za izbris. Te trditve ni mogoče sprejeti. Odbor za pritožbe, ki ni vezan na presojo dejanskega stanja, ki jo opravi oddelek za izbris, je namreč pravno zadostno pojasnil razloge, navedene v točkah od 58 do 61 zgoraj, na podlagi katerih je po preizkusu utemeljenosti tožbe in po objektivni tehnični presoji razlik med zadevnima modeloma prišel do drugačnih ugotovitev kot oddelek za izbris.

63 Iz vsega navedenega izhaja, da odbor za pritožbe s tem, da je v točkah 49 in 51 izpodbijane odločbe menil, da izpodbijani model in prejšnji model naredita drugačen celotni vtis na seznanjenega uporabnika, ter ugotovil, da izpodbijani model glede na prejšnji model ni brez individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002, ni storil napake pri presoji.

64 Iz tega sledi, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002

65 Tožeča stranka v utemeljitev drugega tožbenega razloga uveljavlja ničnost izpodbijanega modela na podlagi člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002, ker naj bi ta uporabljala prejšnji razlikovalni znak, katerega imetnica naj bi bila.

66 Spomniti velja, da člen 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 določa, da se model lahko razglasi za ničen, če je v poznejšem videzu izdelka uporabljen razlikovalni znak in zakonodaja Unije ali države članice, ki ureja ta znak, imetniku znaka priznava pravico, da prepreči takšno uporabo.

67 V skladu s sodno prakso zahteva za ugotovitev ničnosti modela Skupnosti, ki temelji na razlogu za ničnost iz člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002, lahko uspe le, če se ugotovi, da bi upoštevna javnost menila, da je v modelu Skupnosti, ki je predmet te zahteve, uporabljen razlikovalni znak, navajan v podporo zahtevi za ugotovitev ničnosti (sodba z dne 12. maja 2010, Beifa Group/UUNT – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (pripomoček za pisanje), T-148/08, EU:T:2010:190, točka 105). Preizkus tega razloga za ničnost mora temeljiti na tem, kako upoštevna javnost zaznava razlikovalni znak, navajan v podporo temu razlogu, in na celotnem vtisu, ki ga ta znak naredi na to javnost (sodba z dne 12. maja 2010, Pripomoček za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, točka 120).

68 Znak, ki ga tožeča stranka – kot je potrdila na obravnavi – v utemeljitev tega tožbenega razloga uveljavlja, je prejšnja znamka, ki jo sestavlja tridimenzionalna oblika skuterja, ki je varovana tudi s prejšnjim modelom in naj bi bila v Italiji priznana in v uporabi od leta 2005, čeprav na dan sprejetja izpodbijane odločbe ni bila registrirana.

69 V skladu s členom 2 Codice della proprietà industriale (italijanski zakonik o industrijski lastnini) se pravice industrijske lastnine pridobijo na način, določen z zakonom, razlikovalni znaki, ki niso registrirane znamke, pa so varovani, če so izpolnjeni ustrezni zakonski pogoji. V skladu z upoštevno italijansko zakonodajo in sodno prakso je prejšnja neregistrirana nacionalna znamka zaščitena, če je

nova in izvirna, kot velja za registrirano znamko. Zadevna prejšnja znamka, ki se je prej splošno uporabljala, kar pomeni, da jo upoštevna javnost dejansko pozna, preprečuje registracijo poznejšega znaka, ki je enak ali podoben, ali, odvisno od primera, povzroči ničnost registracije tega znaka.

70 Glede očitka tožeče stranke, da je odbor za pritožbe svojo odločbo oprl na osebno razlago upoštevnih določb in na subjektivno presojo dokazov, ki jih je predložila, je treba poudariti, da te trditve ni mogoče sprejeti. Odbor za pritožbe je namreč preizkusil, ali se je na dan vložitve izpodbijanega modela prejšnja znamka uporabljala na način, da je bila pri upoštevni italijanski javnosti tako prepoznavna, da bi se lahko veljavno uveljavljala v skladu z italijansko zakonodajo in sodno prakso, v smislu člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002.

71 Odbor za pritožbe je pri preizkusu upošteval dokaze, ki jih je predložila tožeča stranka. Na eni strani je pravilno izključil upoštevnost, prvič, podatkov o prodaji in tržnih deležih ter informacij v zvezi z oglaševalsko dejavnostjo tožeče stranke, ker se niso nanašali izključno na prejšnjo znamko, in drugič, dokazil o prodaji, ki niso dovolj natančno določala, ali gre samo ali izključno za prodajo v Italiji, ki je ozemlje, na katerem naj bi bila varovana prejšnja znamka.

72 Odbor za pritožbe je na drugi strani preučil anketo, ki jo je tožeča stranka predložila kot dokaz, da je upoštevna italijanska javnost dejansko poznala prejšnjo znamko in da se je zlasti tridimenzionalna oblika skuterja, ki jo je varovala, pripisovala tožeči stranki in z uporabo pridobila razlikovalni učinek.

73 Glede očitka intervenientke, da se tožeča stranka za uporabo člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 ne more veljavno sklicevati na prejšnjo znamko, je treba poudariti, da sta bila s sodbo torinskega sodišča, ki jo je s sodbo potrdilo torinsko pritožbeno sodišče, ugotovljena obstoj in veljavnost prejšnje znamke. Vendar ta ugotovitev še ni dokončna, kot je intervenientka na vprašanje Splošnega sodišča navedla v odgovoru z dne 16. maja 2019.

74 Zato je treba ne glede na to, ali se lahko na podlagi člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 prejšnja znamka v skladu z italijanskim pravom veljavno uveljavlja, preizkusiti, ali je odbor za pritožbe pravilno zavrnil zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela na podlagi te določbe, ker je menil, da se prejšnja znamka v izpodbijanem modelu ne uporablja in da pri upoštevni javnosti ne obstaja verjetnost zmede v zvezi s prejšnjo znamko in izpodbijanim modelom.

Upoštevna javnost

75 Pri analizi kolizije med izpodbijanim modelom in prejšnjo znamko je treba upoštevati povprečnega potrošnika, ki je potrošnik, za katerega se šteje, da je običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, in je del javnosti, ki jo zanimajo proizvodi, na katere se nanaša prejšnja znamka, torej „skuterji“ kot podkategorija kategorije „mopedi; motorna kolesa“, kot izhaja iz izpodbijane odločbe in kot so stranke potrdile na obravnavi.

76 Upoštevati je treba tudi, da je stopnja pozornosti povprečnega potrošnika različna, odvisno od vrste zadevnih proizvodov (sodba z dne 22. junija 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, točka 26).

77 Ker so skuterji razmeroma drago trajno blago, bi moral povprečni potrošnik v obravnavanem primeru izkazovati visoko stopnjo pozornosti, kot je odbor za pritožbe ugotovil v točki 75 izpodbijane odločbe.

78 Iz tega sledi, da je treba glede na povprečnega potrošnika, kot je opredeljen v točkah 75 in 77 zgoraj, ki se za nakup odloča tudi na podlagi estetike, preizkusiti, ali je bila prejšnja znamka v izpodbijanem modelu uporabljena in ali obstaja verjetnost zmede pri upoštevni javnosti.

Uporaba prejšnje znamke v izpodbijanem modelu in obstoj verjetnosti zmede pri upoštevni javnosti

79 Na prvem mestu, ker je tožeča stranka – kot je bilo navedeno v točki 68 zgoraj – omejila pravico, na podlagi katere je v skladu s členom 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 zahtevala ugotovitev ničnosti izpodbijanega modela, na prejšnjo znamko, morebitna prisotnost elementov prejšnje znamke v skuterjih Vespa pred letom 2005 ni upoštevna za presojo njene uporabe v izpodbijanem modelu v smislu člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002, kot je pravilno navedel odbor za pritožbe.

80 Na drugem mestu, v zvezi z elementi, ki jih tožeča stranka navaja kot razlikovalne značilnosti tridimenzionalne oblike skuterja, zaščitene s prejšnjo znamko, ki naj bi bile neupravičeno vključene v izpodbijani model, in sicer plastika nad zadnjim kolesom in predel pod sedežem v obliki črke X, predel pod sedežem in sprednja kolenska plastika v obliki obrnjene črke Ω in sprednja kolenska plastika v obliki puščice, ki jim je bila s sodbo torinskega sodišča dodana kapljična oblika trupa, je treba poudariti, da je treba pri presoji morebitne uporabe teh značilnosti v izpodbijanem modelu primerjati obliko, ki jo varuje ta model, in obliko prejšnje znamke.

81 Kot pa je odbor za pritožbe v točkah od 84 do 86 izpodbijane odločbe navedel po pregledu tridimenzionalne oblike skuterja, varovane s prejšnjo znamko, in oblike izpodbijanega modela, povprečni potrošnik, ki ni strokovnjak s poglobljenim tehničnim znanjem, ne bi mogel sam od sebe prepoznati, da plastika nad zadnjim kolesom in predel pod sedežem tvorita obliko črke X niti da predel pod sedežem in sprednja kolenska plastika tvorita obliko obrnjene črke Ω, niti ne bi samodejno prepoznal sprednje kolenske plastike v obliki puščice, celo če bi izkazoval visoko stopnjo pozornosti. Glede trupa bi prej opazil razliko med koničasto obliko trupa pri prejšnji znamki in tisto pri izpodbijanem modelu, ki je bolj podobna polkrogu.

82 Splošneje, ne glede na to, ali bi upoštevna javnost elemente, na katere se sklicuje tožeča stranka in so navedeni v točki 81 zgoraj, prepoznala kot razlikovalne značilnosti prejšnje znamke, bi povprečni potrošnik, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti, prepoznal, da se slog, linije in značilni vidiki tridimenzionalne oblike skuterja, zaščitene s prejšnjo znamko, vizualno razlikujejo od tistih pri izpodbijanem modelu.

83 Zato je treba potrditi ugotovitev odbora za pritožbe, da obstajajo razlike med oblikovnim videzom prejšnje znamke in izpodbijanega modela. Te razlike se nanašajo tudi na elemente, ki jih tožeča stranka navaja kot razlikovalne značilnosti prejšnje znamke.

84 Tožeča stranka se kot protiutež tem vizualnim razlikam ne more uspešno sklicevati niti na to, da so izdelki, na katere se nanašata prejšnja znamka in izpodbijani model, enaki, niti na splošno prepoznavnost tridimenzionalne oblike skuterja, zaščitene s prejšnjo znamko za te izdelke, na italijanskem trgu, kot potrjuje anketa, ki jo je predložila.

85 Kot je namreč odbor za pritožbe navedel v točki 87 izpodbijane odločbe, v nasprotju z zatrjevanjem tožeče stranke na podlagi informacij iz navedene ankete ni mogoče ugotoviti, ali upoštevna javnost tridimenzionalno obliko skuterja, varovano s prejšnjo znamko, dejansko povezuje z izpodbijanim modelom, in torej dokazati uporabe prejšnje znamke v izpodbijanem modelu.

86 Na tretjem mestu je treba poudariti, da se člen 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 ne uporablja samo, kadar gre za uporabo znaka, ki je enak tistemu, na katerega se opira zahteva za ugotovitev ničnosti, ampak tudi, kadar gre za podoben znak (sodbi z dne 12. maja 2010, Pripomoček za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, točka 52, in z dne 9. septembra 2015, Dairek Attoumi/UUNT – Diesel (DIESEL), T-278/14, neobjavljena, EU:T:2015:606, točka 85), če je mogoče dokazati verjetnost zmede v zvezi z navedenima znakoma pri upoštevni javnosti (sodba z dne 12. maja 2010, Pripomoček za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, točka 54).

87 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja takrat, kadar bi javnost lahko verjela, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. Iz iste sodne prakse je razvidno, da je treba verjetnost zmede presojati celovito, in sicer po tem, kako upoštevna javnost zazna znake in zadevne proizvode ali storitve, in ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v zadevi, zlasti soodvisnosti med podobnostjo znakov in podobnostjo proizvodov ali storitev, ki jih ti označujejo (glej sodbo z dne 25. aprila 2013, Chen/UUNT – AM Denmark (naprava za čiščenje), T-55/12, neobjavljena, EU:T:2013:219, točka 44 in navedena sodna praksa).

88 Če pa bi se ugotovilo, da upoštevna javnost ne zaznava, da se v modelu Skupnosti, na katerega se nanaša zahteva za ugotovitev ničnosti, uporablja razlikovalni znak, navajan v podporo tej zahtevi, je očitno mogoče izključiti kakršno koli verjetnost zmede (glej v tem smislu sodbo z dne 12. maja 2010, Pripomoček za pisanje, T-148/08, EU:T:2010:190, točka 106).

89 V sodbi torinskega sodišča je nacionalno sodišče ugotovilo, da se izpodbijani model estetsko precej razlikuje od prejšnje znamke, tudi glede razlikovalnih značilnosti zadnjenavedene znamke, zaradi česar je mogoče izključiti vsakršno verjetnost zmede pri upoštevni javnosti, zato je bilo treba zavrniti trditev o kršitvi prejšnje znamke z izpodbijanim modelom. Teh ugotovitev iz sodbe torinskega sodišča tožeča stranka in intervenientka nista izpodbijali in so zato postale pravnomočne, kot je bilo poudarjeno tudi v sodbi torinskega pritožbenega sodišča in kot sta stranki na vprašanje Splošnega sodišča potrdili v odgovorih z dne 16. in 17. maja 2019.

90 Iz vsega navedenega izhaja, da bi povprečni potrošnik, ki izkazuje visoko stopnjo pozornosti, zaradi, prvič, celotnega vizualnega vtisa, ki ga naredi prejšnja znamka, ki je drugačen od tistega, ki ga naredi izpodbijani model, in, drugič, pomena estetike pri njegovi izbiri, izključil možnost, da se v izpodbijanem modelu uporablja prejšnja znamka kljub temu, da sta zadevna proizvoda enaka.

91 Zato odbor za pritožbe ni storil napake pri presoji s tem, da je v točkah 73 in 88 izpodbijane odločbe menil, da za uporabo člena 25(1)(e) Uredbe št. 6/2002 pri upoštevni javnosti ne obstaja verjetnost zmede, vključno z verjetnostjo povezovanja.

92 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002

93 Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga v bistvu trdi, da bi bilo treba ničnost izpodbijanega modela ugotoviti tudi na podlagi člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002 v skladu z italijansko in francosko avtorskopravno zakonodajo in načeli.

94 Glede domnevne uporabe intelektualne stvaritve, varovane po italijanskem avtorskem pravu, to je legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (zakon št. 633 o varstvu avtorske in drugih pravic, ki so povezane z njenim izvrševanjem) z dne 22. aprila 1941 (GURI št. 166 z dne 16. julija 1941), kakor je bil spremenjen, se tožeča stranka v tožbi sklicuje na „obliko Vespe“ ali „Vespo“. Tožeča stranka trdi, da umetniško in ustvarjalno jedro „Vespe“, ki ga predstavljajo oblikovne značilnosti, na katere je bilo opozorjeno v točkah 10 in 53 zgoraj, izhaja iz let 1945 in 1946, in da je ta osrednji ustvarjali del varovan po italijanskem avtorskem pravu, ne da bi bilo mogoče razlikovati med različnimi modeli koles z motorjem Vespa, kot je bilo potrjeno v sodbi torinskega sodišča. Zaradi teh značilnosti, ki se od takrat, ko je tožeča stranka ustvarila in prvič tržila prvi model, v bistvu niso spremenile, naj bi Vespa postala ikona, simbol navad in italijanskega umetniškega oblikovanja. Tožeča stranka je na obravnavi pojasnila, da prejšnji model zajema umetniško in ustvarjalno jedro izvirne Vespe, torej zgoraj navedene oblikovne značilnosti.

95 Glede domnevne uporabe intelektualne stvaritve, zaščitene s francoskim avtorskim pravom, se tožeča stranka sklicuje na sodbo Tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu, Francija) z dne 7. februarja 2013, ki naj bi prav tako potrdilo, da „Vespa“ – še posebej tista, ki ustreza prejšnjemu modelu – izpolnjuje pogoje za avtorskopravno varstvo na podlagi člena L 111-1 francoskega zakonika o intelektualni lastnini zaradi svojega posebnega celostnega videza in posebne oblike, za katero je značilen „zaobljen, ženski in ‚vintage‘ značaj“, kar odraža estetsko izbiro in osebnost njenega avtorja.

96 EUIPO in intervenientka izpodbijata vse trditve tožeče stranke.

97 Najprej je treba opozoriti, da se v skladu s členom 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002 model Skupnosti lahko razglasi za ničen, če videz izdelka pomeni nedovoljeno uporabo dela, ki je avtorskopravno varovano v državi članici. Zato se imetnik avtorske pravice lahko sklicuje na to varstvo takrat, ko lahko v skladu s pravom države članice, ki mu je varstvo podelila, prepove to uporabo zadevnega modela (glej v tem smislu sodbo z dne 6. junija 2013, Urne številčnice, T-68/11, EU:T:2013:298, točka 79).

98 Dalje, v skladu s sodno prakso mora tožeča stranka, ki se sklicuje na razlog za ničnost iz člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002, predložiti elemente, s katerimi je mogoče dokazati, da izpodbijani model pomeni nedovoljeno uporabo dela, ki je avtorskopravno varovano v zadevni državi članici (sklep z dne 17. julija 2014, Kastenholz/UUNT, C-435/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:2124, točka 55).

99 Iz člena 25(1)(f) in (3) Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 28(1)(b)(iii) Uredbe št. 2245/2002 je razvidno, prvič, da se model Skupnosti razglasi za ničen, če videz izdelka pomeni nedovoljeno uporabo dela, ki je varovano z avtorskim pravom države članice, drugič, da lahko to ugotovitev ničnosti zahteva le imetnik avtorske pravice, in tretjič, da mora ta zahteva vsebovati prikaz in podatke za identifikacijo varovanega dela, na katerem zahteva temelji, ter podatke, ki dokazujejo, da je vlagatelj zahteve imetnik avtorske pravice (sodba z dne 23. oktobra 2013, Viejo Valle/UUNT – Établissements Coquet (skodelica s krožničkom z vrezninami in globok krožnik z vrezninami), T-566/11 in T-567/11, EU:T:2013:549, točka 47).

100 Na prvem mestu je treba opredeliti delo, na katero se tožeča stranka sklicuje v zvezi z uporabo člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002, ki naj bi bilo kljub italijanskemu in francoskemu avtorskopravnemu varstvu nedovoljeno uporabljeno v izpodbijanem modelu.

101 V zvezi s tem je odbor za pritožbe na eni strani v točki 99 izpodbijane odločbe ugotovil, da je bilo edino delo, ki ga je tožeča stranka opredelila s potrebno natančnostjo za uporabo člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002, tisto, ki ustreza prejšnjemu modelu, ker delo, v zvezi s katerim je bilo mogoče uveljavljati razlog za ničnost iz člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002, ne morejo biti vse stilizirane različice proizvoda, ki so nastale skozi več desetletij. Na drugi strani je odbor za pritožbe delu pripisal določeno ustvarjalno in umetniško vrednost, ki ustreza prejšnjemu modelu, in se pri tem oprl na ugotovitve sodbe torinskega sodišča, ki se je sklicevala na sodbo Tribunal de grande instance de Paris (okrožno sodišče v Parizu) z dne 7. februarja 2013. Navedeni sodbi naj bi potrdili, da je model skuterja, ki ustreza prejšnjemu modelu, avtorskopravno varovan po italijanskem in francoskem pravu.

102 Te ugotovitve je treba potrditi, ker povzemajo načelo, da avtorska pravica varuje izraz idej in ne idej samih. Prejšnji model namreč vključuje jedro izvirne „Vespe“, torej oblikovne značilnosti, navedene v točkah 10 in 53 zgoraj, in prav kot konkreten izraz tega umetniškega in ustvarjalnega jedra je lahko avtorskopravno varovan po italijanskem pravu. Podobno ima prejšnji model poseben celostni videz in posebno obliko, kar izkazuje z „zaobljenim, ženskim in ‚vintage‘ značajem“, in to je lahko avtorskopravno varovano po francoskem pravu.

103 Na drugem mestu je treba preveriti, ali je pri izpodbijanem modelu prišlo do „nedovoljene uporabe“ prejšnjega modela kot avtorskopravno varovanega dela po italijanskem in francoskem pravu v smislu člena 25(1)(f) Uredbe št. 6/2002.

104 V skladu z italijanskim avtorskim pravom pri izpodbijanem modelu ni mogoče ugotoviti uporabe umetniškega in ustvarjalnega jedra, ki ga predstavljajo oblikovne značilnosti, navedene v točkah 10 in 53 zgoraj. Izpodbijani model ima namreč med plastiko nad zadnjim kolesom in predelom pod sedežem ter med predelom pod sedežem in sprednjo kolensko plastiko bolj oglate linije. Njegova sprednja kolenska plastika je do blatnika bolj v obliki „kravate“ kot puščice. Glede trupa pa, ta pri izpodbijanem modelu v nasprotju s kapljično obliko trupa prejšnjega modela ni koničast.

105 V izpodbijanem modelu, za katerega so značilne ravne linije in koti, ni mogoče zaslediti niti posebnega celostnega videza in posebne oblike, ki se izkazuje z „zaobljenim, ženskim in ‚vintage‘ značajem“ prejšnjega modela, zato delo, ki ustreza prejšnjemu modelu, in izpodbijani model naredita drugačen vtis, kot je v točki 114 izpodbijane odločbe ugotovil odbor za pritožbe.

106 Iz vseh navedenih ugotovitev izhaja, da odbor za pritožbe s tem, da je v točki 115 izpodbijane odločbe na podlagi razpoložljivih elementov sklenil, da pri izpodbijanem modelu ni prišlo do nedovoljene uporabe modela skuterja, ki ustreza prejšnjemu modelu, ki je avtorskopravno varovan po italijanskem in francoskem pravu, ni storil napake pri presoji.

107 Iz tega sledi, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

108 Ker tožeča stranka ni uspela z nobenim tožbenim razlogom, je treba tožbo zavrniti.

Stroški

109 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

110 Ker tožeča stranka v obravnavani zadevi ni uspela, se ji v skladu s predlogi EUIPO in intervenientke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (šesti senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Piaggio & C. SpA se naloži plačilo stroškov.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 24. septembra 2019.

Podpisi